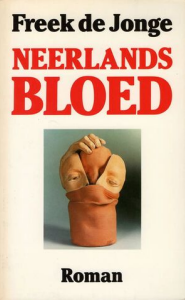

Neerlands Bloed

boek	
item_type	boek
Titel	Neerlands Bloed
author	freek_de_jonge
Beschrijving	Met foto van Louis vd Bosch en Freek de Jonge ingeplakt
Uitgever	de_harmonie
Jaar	1991
Cover Image	
status	niet gestart

Op woensdag 15 mei 1991 gaat Freek de Jonge zijn te verschijnen roman Neerlands Bloed in zijn geheel voorlezen. Daarvoor heeft hij de kleine zaal van het Amsterdamse Concertgebouw afgehuurd. Hij rekent erop dat er van zijn tweehonderdduizend fans zoâ€™n vierhonderd zullen zijn die het er voor over hebben 175 gulden te betalen om, weliswaar met lunch en diner, vanaf tien uur â€™s morgens ruim twaalf uur achtereen naar hem te komen luisteren. Met vierhonderd keer dat entreebedrag haalt hij dan zoâ€™n zeventigduizend gulden op voor de Nijmeegse Blindenbibliotheek Le Sage ten Broek. De keuze voor dit goede doel komt voort uit het feit dat zijn eigen moeder inmiddels slechtziend is en daarmee voor haar leesplezier afhankelijk is geworden van de gesproken-boekuitgaven van deze organisatie. Vierhonderd betalende bezoekers is dus waarop hij hoopt, maar er komen er maarâ€™! twintig. Reden om met hen en nog zoâ€™n dertig genodigden, onder wie de leiding van de blindenbibliotheek en journalisten, te verhuizen naar een kleinere ruimte. Le Sage ten Broek zal hij, zo belooft hij, in elk geval ook de geluidsopname van deze dag schenken. September 1990 vertrekt Freek de Jonge naar Noord-Amerika om daar te gaan optreden. Maar na twee weken wordt hij ziek. Begin oktober ondergaat hij in Toronto een buikoperatie en kort daarna keert hij terug naar Nederland. Daar schrijft hij, in de laatste vijf weken van het jaar, de eerste versie van de roman Neerlands Bloed. Het idee ervoor ontstaat als Hella en hij in januari 1989 IndonesiÃ« en Japan bezoeken. Ze zijn in Hiroshima op de dag dat Hirohito, de keizer van Japan, begraven wordt. Hirohito is het symbool van de Japanse wreedheden in Nederlands-IndiÃ« en dus ook van betekenis voor Nederland: land van onderdrukten en onderdrukkers.

Neerlands Bloed gaat over het volwassen worden van de Zeeuwse jongen Wouter Pieterse. Het boek begint en eindigt in Japan. Als Wouter twintig jaar oud is, demonstreert hij daar op de dag van de begrafenis van keizer Hirohito. Met de daad lost hij een belofte in die hij tien jaar eerder heeft gedaan aan het sterfbed van zijn buurman: dokter Havelaar. Wouter is de zoon van een leraar Nederlands op het Christelijk Lyceum Goes. Buurjongen Max is de zoon van deze dokter Havelaar; de moeder van Max is op Java vermoord door rebellen. Max is een veelbelovende voetballer, een van de redenen waarom Wouter hem bewondert. Pas in Hiroshima realiseert Wouter zich dat zijn leven tot dan toe in het teken heeft gestaan van heldenverering en dat hij zich nu pas bevrijd voelt.

Wouter kijkt niet alleen op tegen zijn buurjongen, ook spiegelt hij zich graag aan Kees de jongen. Hij is, net als de hoofdpersoon in het boek van Theo Thijssen, een puber met een rijke fantasie. Hij kijkt

met afstand naar de grotemensenwereld en stort zich er niet hardhandig in, zoals Max, maar laat zich er stukje bij beetje in opnemen. Niet alleen de verwijzing naar Theo Thijssen, maar ook de keuze van de auteur voor namen als Wouter Pieterse en Max Havelaar heeft natuurlijk betekenis, zoals ook het feit dat het motto van de dichter Gerrit Achterberg is rechtstreeks verwijst naar de literatuurgeschiedenis. Zo doet de wijze waarop de vader van Wouter om het leven komt, denken aan een dodelijk ongeluk waarbij Achterberg betrokken was. Vader Pieterse werkte overigens aan een dissertatie over Achterberg, maar dan blijkt dat die jarenlange vermeend noeste arbeid slechts twee velletjes met notities heeft opgeleverd. Op zijn dood is de slechte relatie met zijn leerlingen in het algemeen en met Max in het bijzonder van invloed. Pieterse kan geen orde houden, terwijl Max steeds onhandelbaarder is geworden nadat hij zijn been heeft gebroken tijdens een voetbalwedstrijd.

Het eerste en het zevende hoofdstuk – Hiroshima en Kyoto – spelen zich af in Japan. Het tweede en zesde hoofdstuk gaan over Max en zijn vader. Het derde en vijfde over Wouter en zijn ouders. Binnen deze symmetrische structuur vormt het vierde hoofdstuk dus het midden. Het heet Neerlands Bloed en is het hart van het boek. Dat hoofdstuk gaat over een Nederlandse man in een Jappenkamp. Hij heeft de mogelijkheid te ontsnappen, maar hij doet het niet. Met die keuze redt hij uiteindelijk de levens van zijn medegevangenen.

Freek de Jonge, in een interview in HP/De Tijd (17 mei 1991): 'Ware vrijheid bestaat alleen in je hoofd. (...) Ware vrijheid is: geen keuzes hoeven maken, de gelukzaligheid van ademen. Voor de gewone sterveling is dat niet te doen, voor mystici wel. Zo'n staat van opperste vrijheid heb ik niet bereikt. Daar ben ik ook niet op uit. Ik ben nog sterk bezig mijn ego gestalte te geven en daar is niets op tegen, lijkt me. Dat is wat ik in dit leven moet doen.'

Net als in zijn theatervoorstellingen staat in dit boek de vrijheid van denken centraal. Mensen offeren zich op voor hun idealen en gaan dood. Anderen vluchten in fantasie, worden gek en hebben ook grote kans het met de eigen of andermans dood te moeten bekopen. Door zich de vragen te stellen of de mens vrij is of geketend en of in het leven alles is voorbeschikt of door toeval wordt bepaald, lukt het Wouter in elk geval de vrijheid te vinden om met zichzelf in het reine te komen

From:

<https://wiki.kanaalweg.sasteren.nl/> - **Sasteren-Wiki**

Permanent link:

https://wiki.kanaalweg.sasteren.nl/sasteren/boeken/freek_de_jonge/neerlands_bloed

Last update: **2023/09/21 08:14**

